

2.6 *Klimat*

Klimat gminy Pisz kształtują masy powietrza wilgotnego znad Atlantyku oraz kontynentalnego ze wschodu. Naprzemienne napływanie tych mas jest przyczyną częstych wahań pogody. Zwłaszcza w tych okolicach cechy klimatu kontynentalnego zaznaczają się tu silniej niż w innych regionach Polski. Objawia się to wyższą amplitudą wahań temperatury w ciągu roku, niższymi temperaturami zimą i krótszym okresem wegetacji, który wynosi około 190 dni, czyli około 30 dni krócej niż w Polsce centralnej.

Duży wpływ na cechy klimatu w obszarze gminy Pisz oraz terenu planistycznego mają czynniki lokalne, w tym przede wszystkim duże powierzchnie wód otwartych, co sprzyja parowaniu oraz częstszym zachmurzeniom i opadom oraz ze względu na zdolność wody do akumulacji ciepła, wpływa na rozkład temperatur w czasie i przestrzeni. W pobliżu dużych jezior temperatury wiosną wzrastają wolniej, a jesienią spadają szybciej niż na terenach oddalonych od wody. Czynnikiem modyfikującym lokalne różne cechy klimatu są rzeźba terenu i obecność lasów.

Ważną cechą klimatu tej części obszaru Polski jest jego zmienność. Częstym zjawiskiem są zarówno przymrozki w kwietniu i maju, jak i roztopy w zimie. Zmienność wielkości opadów rocznych jest również duża, a różnice pomiędzy niektórymi latami przekraczają 120 mm. Te cechy klimatu mają ujemny wpływ na warunki produkcji rolniczej.

2.7 *Szata roślinna i świat zwierzęcy*

Na podstawie zebranych informacji o terenie a także literatury fitosocjologicznej można z dużym prawdopodobieństwem ustalić, że potencjalną roślinnością na większości obszaru opracowania i na terenach sąsiednich jest łęg olszowy Circaeo-Alnetum, ols porzeczkowy (Ribeso nigri-Alnetum) oraz łęg wierzbowo-topolowy (Salici-Populetum).

Szata roślinna w obszarze opracowania zdominowana jest przez zbiorowiska roślinności trawiastej użytków zielonych. Łąkom towarzyszą przydrożne wierzby wzdłuż ul. Tartacznej oraz położony w centrum obszaru niewielki (0,3 ha) las z dominującymi osiką i topolą czarną. W północnej części obszaru od lat nie użytkowane łąki zamieniły się w nieużytki z dużym udziałem wilgociolubnych bylin i bzu czarnego. W rejonie analizowanego obszaru przeważa roślinność zmieniona pod wpływem działalności człowieka. Przeważają tu zarośla wierzbowe, użytki zielone oraz tereny z roślinnością synantropijną, związaną z bliskością